

Det andet Hovedpunkt i det forelagte Forslag angaar *Privatseminarierne*. De nugældende Bestemmelser vedrørende Privatseminarierne ere lidet tilfredsstillende, baade hvad Anerkendelse og Statsunderstøttelse angaar. — Ifølge den nugældende Lov kan enhver som helst oprette og lede et Privatseminarium, faa det godkendt, nyde Statens Tilskud og dimittere Lærere til Folkeskolen, uden at nogen offentlig Myndighed har Ret til at kræve personlige Kvalifikationer af vedkommende som Skolemand. Dette er absolut uheldigt, hvor Talen er om Ledelse af en saa vigtig Skole som et Seminarium. — Paa den anden Side er den Støtte, som et nuværende godt ledet Privatseminarium faar, for ringe. Et saadant er rimelig Støtte værd. — Fler-tallet kan i det væsentlige slutte sig til Forslagets Bestemmelser vedrørende disse Forhold og skal derfor ikke gaa nærmere ind paa at omtale de nye Regler.

De vigtigste Ændringsforslag, som Fler-tallet stiller, ere Nr. 6, 28 og 40. Det første indfører under Litra f. den kontro-lerede Optagelsesprøve paa Seminarierne, og træder i Stedet for Forslagets § 2 m. m. De sidste angaa Statens Forhold til Privatseminarierne.

Et *Mindretal* (Andreasen, Jacob Christensen, K. M. Klausen og Wilmann) frem-sætter følgende Bemærkninger:

Indenfor Befolkningen saavel som blandt Lærerstandens overvejende Flertal næres stærke Ønsker om at faa gennemført en fyldigere og mere tidssvarende Ud-dannelse af Folkeskolens Lærere og Lær-rinder.

Da den gældende Lovgivning ved-rørende Seminarier og Lærerprøver i Ho-vedsagen hviler paa en Lov fra 1857, ere disse Ønsker baade naturlige og beretti-gede. Ganske vist blev Loven af 1857 revideret for 15 Aar siden, men Revisionen kan paa ingen Maade siges at have afhjulpet tilstedeværende Mangler, da den kun var lidet omfattende, ja paa visse Punkter endog betegnede afgjort Tilbage-skridt.

Socialdemokratiet har stadig, saavel paa Rigsdagen som ude i Befolkningen, fremhævet Nødvendigheden af omfattende Ændringer i Seminarieloven. Skal Folke-skolen virkelig højnes, maa der begyndes med Læreruddannelsen. Af alle Skoler bør Seminarierne være de bedste, thi hvad der ofres paa dem, vil sprede Frugt i vi-deste Kredse.

Kravet om en forbedret Læreruddan-nelse har faaet forøget Vægt derved, at Kommuner og Stat i Løbet af det sidste Tiaar stærkt have forøget deres Tilskud til Folkeskolen. De gennemførte Lønningslove i Forbindelse med mange Kommuners Offervil-lighed til Opførelse af nye Skolebygninger og Gymnastikhuse, Oprettelse af kommunale Mellemskoler, Indførelse af forbedret Un-dervisningsmateriel m. m. have medført be-tydeligt forøgede Kommuneskatter, men skulle disse Ofre bære den tilsigtede Frugt, maa der nødvendigvis skaffes et vel ud-dannet Lærerkorps. Om den nuværende Læreruddannelses Mangelfuldhed faar man et paalideligt Billede ved at gennemlæse nedenstaaende Indstilling af Forstanderen for Statens Lærerhøjskole:

„Efterspørgselen efter en Række for-skellige Fag paa Højskolens Hovedafdeling har vist sig ganske overvældende*). Den tidligere nogenlunde jævne Fordeling er i de sidste Aar ganske brudt, hvorved der under de nuværende Forhold skabes uoverskuelige Vanskeligheder for Højskolen, hvis den skulde imødekomme de mange velgrundede Ønsker, der navnlig frem- komme fra Købstadskolens Lærere og i overvejende Grad hidrøre fra, at Folke-skolens Lærere skulle overtage Undervis-ningen i Mellemskolen, uden dertil at have den fornødne Udrustning*). I den forhaandenværende Nødtilstand*) søge de paagældende Lærere til Højsko-len, som imidlertid med de til Raadighed staaende Midler kun i meget begræn-set Omfang*) kan yde den paatræn-gende nødvendige Hjælp.“

*) Udhævet af Mindretallet.